

בע"ה י"א בתמוז תש"ף

03/07/2020

גליון מס' 3153

ליל עלון קביץ סעד

פרשת בלק

י"ב בתמוז תש"ז | 29 ביוני 1947
יום העלייה לקרקע ב'סעד תחתית' - יום הולדת 73 לקיבוץ!

- עלון חגיגי בשיתוף ועדת תרבות -

עניין של נקודת מבט

בני מואב חוששים מאד מפני בני ישראל החונים בסמוך אליהם במהלך מסע כיבושים מוצלח, ומסיקים שהם הבאים בתור. מלכם בלק פונה לפעולה לא קונבנציונאלית ושולח שליחים להזמין את בלעם, גדול המכשפים בדורו, לקלל את ישראל.

בלעם מורה לבלק לבנות שבעה מזבחות ולהקריב עליהם שבעה פרים ושבעה אילים במטרה לקבל השראה לביצוע המשימה. אבל העסק לא עובד, ובמילים מדויקות יותר, עובד ממש הפוך, ובמקום קללות יוצאות ברכות..

בלק מנסה לשנות לבלעם את נקודת המבט. הוא מוביל אותו בין כמה נקודות תצפית במטרה להגדיל את הסיכויים לכך שייחשף לניצוץ השלילי בעם ישראל, ואולי מכאן תצמח לו הישועה. אבל, כלום לא עוזר. מנקודת מבטו הפנימית של בלעם התמונה רק הולכת ונעשית ורודה מרגע לרגע, ובהתאמה, הברכות רק מתחדדות ומשתפרות. הלוואי עלינו..

אנו חוגגים 73 שנים לסעד בעיצומו של משבר עולמי המטלטל את חיינו. נקודות המבט משתנות לנו מרגע לרגע ורבים מחלומות העבר נראים כבר לא רלוונטיים. האם נזכה להתחבר לאמת הפנימית בעזרת שיעור הצניעות שנכפה עלינו? האם, למרות הנופים המתחלפים, נלמד לסגל ראייה אופטימית שתשאב אליה עוד ועוד ברכות? יהי רצון!

יורם קימלמן

איזה מזל!

לפעמים בלילה, על מטתי,

אני חושבת לי כך:

איזה מזל שיש ה' בשמים,

ואיזה מזל שהוא בדא

את אבא ואמא שלי

והפגיש אותם ביחד...

ואיזה מזל שנולדתי להם

אני,

כי אלו בדיוק ההורים שרציתי!

ואיזה מזל שהם בחרו לגדל

דוקא בקיבוץ הזה-

כי זהו בדיוק המקום

שרציתי לגדל בו.

איזה מזל!

מתוך: "דפים מן המחברת"-חגית רפל

בחור כארץ

ארז רחמים ז"ל עבד בפופלי עשרים שנה, חלק ניכר מחייו הבוגרים. מנהליו המתחלפים, תהפוכות שעובר הענף וכל הרוחות הנושבות לא מזיזות אותו והוא נטוע כארז. קשור לעבודתו ומתפעל את מלאכותיו המגוונות. לא עבדתי אתו אישית, אך אי אפשר היה שלא לפגוש את ארז ולחוות אדם יוצא מגדר הרגיל הנמצא במחיצתך. איש רב פעלים 'ללא הפסקה'. מתייצב בשעות הבוקר המוקדמות לעבודתו ומאחר לצאת.

לא היה אצלו רגע דל, תמיד בעשייה: מילוי שקים, העמסה, ניפוי פסולת מגרעינים, נסיעות לחלוקה ועוד כהנה. כל זאת כשבת שחוק על פניו, לא מתרגז ונענה ברוחב לב לכל בקשה. להביא צננות למילוי דבש, או להיכנס לנגרייה בת"א – חולון להביא שולחן למשפחה לאחר יום מעייף של חלוקת סחורה.

ארז נפטר מייסוריו וממגבלותיו. נראה כי הבין שלא יחזור עוד לחיים של עשייה ללא גבולות. שמע את קול ד' שרק הוא 'שובר ארזים'. כך קראנו בשבת האחרונה על הטהרה בעץ ארז ואזוב. בחור חזק כארז ועניו כאזוב. יהיה חסר מאוד בנוף האנושי בפופלי בפרט, ובקבוץ בכלל.

היתה לי זכות להכירו ולהוקירו. יהא זכרו ברוך.

אבנר כ"ז'

10:15 פרשת שבוע: יצחק שלומי - בבית הכנסת.

11:20 שיעור לנשים (נחמה לייבוויץ') - על הדשא ליד הפינג פונג.

למני י"ז בתמוז תש"ף

ביום ה', י"ז בתמוז

04:32 תחילת הצום

06:00 שחרית א'

06:45 שחרית ב'

08:30 שחרית ג' (בבית הכנסת)

13:20 מנחה גדולה

18:55 שיעור יומי – מסכת ב"ק

19:25 מנחה קטנה

• שיעור בענייני דיומא
הרב ארי

20:09 ערבית

20:09 סוף הצום

שבת פרשת בלק		ימי החול	
הדלקת נרות	19:30	זמן תפילין / טלית	04:45←04:41
מנחה	14:00		
שחרית א'	6:45	שחרית א'	6:00
מניין שני מפוצל לפי שמות משפחה בית כנסת: ל'-ת' דשא ליד הפינג-פונג: א'-כ'		שחרית ב'	6:45
שחרית ב'	8:30	סוף זמן ק"ש	09:13
לימוד הורים וילדים	17:15	מנחה גדולה בחדר אוכל	13:15
שיעור בשבת אחה"צ	18:00	מנחה וערבית	19:40
מנחה	13:30 17:40 19:00	שקיעה	19:50←19:50
צאת השבת	20:28	ערבית	20:10

אחות תורנית- חגית קאופמן

כרכה לזכית ליום הולדתו של הקיבוץ

אנו קוראים את פסוקי פרשת בלק ומנסים להבין מהי ההרגשה כשרוצים להגיד דבר מה, אך מה שיוצא מהפה הוא אחר לחלוטין. בוודאי זו הרגשה מתסכלת מאוד.

גם בחיי היום יום לעיתים אמירה שאמרנו, לא מתפרשת לצד השני כפי שרצינו שתתפרש. לעיתים לא בחרנו את הטון הנכון, או את הזמן הנכון לומר. גם סיטואציה כזאת גורמת לתסכול.

לאחרונה, כשהשימוש בוואטסאפ גובר ובא על חשבון שיחת 'פנים מול פנים', המצב אף מחמיר. לא תמיד אפשר דרך השימוש בכלי הנוח והזמין הזה להביע את עצמך במילים ספורות או באימוגי ושוב יש חשש שלא יבינו אותנו כפי שרצינו. אנו מעיינים גם בדיבור של משה בפרשה הקודמת, שהפך מדיבור להכאה ומנסים להבין: מה הופך דיבור לטוב ומה הופך דיבור להכאה או קללה?

"וַיִּבְּאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל כָּל-הָעֵדָה מְדַבְּרִים... וְלֹא-הָיָה מִיָּם לַעֲדָה וַיִּקְהְלוּ עַל-מֹשֶׁה וְעַל-אַהֲרֹן"

מדבר צין, כמו רומז על המדבר הציני. ברגע שדיבור הופך לציני ("ולו גווענו בגווע אחינו..."), "שמעו נא המורים", הוא כבר לא דיבור טוב. ר' נחמן מכנה את הדיבור הציני "דיבור מצונן" (מלשון צינה או קרירות). הציניקן הוא אדם קר החושד באדם שמולו, במניעיו הנסתרים, כלומר חושד שהאדם שמולו אינו איש אמת וממילא גם הוא אינו יכול להוציא דיבור של אמת מפיו. הציניות מסלקת את האמת. (מחקרים מראים שלאנשים ציניים יש חיי חברה וחיי זוגיות טובים פחות וגם יכולתם להוביל ולנהל אנשים תהיה פחותה).

המשנה באבות אומרת: "כל מי שיש בידו שלשה דברים הללו, מתלמידיו של אברהם אבינו ושלשה דברים אחרים, מתלמידיו של בלעם הרשע. עין טובה, ורוח נמוכה, ונפש שפלה, מתלמידיו של אברהם אבינו. עין רעה, ורוח גבוהה, ונפש רחבה, מתלמידיו של בלעם הרשע". ההיפך מהציניות היא התמימות. הדיבור הקשור. דיבור שרואה את האדם שמולך ומצליח לקשור את עצמך למה שעובר עליו, למה שהוא חווה וכיצד הוא רואה את פני הדברים.

הרב שטיינזלץ אמר פעם על מניין: "לא מדובר בעשרים רגליים אלא בעשרה לבבות". תשאלו, מה ליום הולדת לקיבוץ ולדיבורים על דיבורים טובים ופחות טובים?

בשנה האחרונה החלו להתרקם בקהילה תהליכים שונים שידרשו מכולנו עין טובה, רוח נמוכה (ויתורים) נפש שפלה (לא כל האמת אצלי). אנו מאחלים לכולנו שנזכה לחיות עוד שנים רבות בציבור מגוון גילאי ודתי, שיועד לכבד כל דעה, להתחשב זה בזה ולשמוע, להיות ציבור של לבבות קשורים.

ניגון/ ענת מלמוד

יש שדיבור ישנה את כיוון הניגון	יש עיניים בעולם
יש שניגון יהיה למים	שרואות אותי
יש שהמים ירצו לנחם את הלב	יש תקוה בתוכי
וכנגדם יעמדו השמיים	יש שם מים.
יש שמילה תרפא את מכאוב השגיאות	יש שהזמן יעצור ויוציא כאבים לאור
יש שסליחה תשלם את מחיר הדמעות	יש שהאור יתגבר ויפשיר את הקור
וכנגדן יעמדו הסיבות	וכנגדו ישרקו הרוחות.

חנה כנרת 1981

לאלות אנשים טובים

- "מי יכול להביא כוללנו ...?"
- "מישהו יכול להביא ארוחת 3הר"ס ..."
- "הכל בסדר, יש מתנדבות!"
- "משפחת ...מבקשת שיביאו לה דואר. מי יכול?"

ההתכתבות הזאת לקוחה מקבוצת הווטסאפ של "ערבות הדדית קורונה", הכוללת בעיקר בני נוער וצעירים. קבוצה שנפתחה עם תחילת הסגר הקורונה, ופעלה ללא מנוחה כל זמן שהיה בה צורך.

זוהי רק דוגמה אחת להתנדבויות ולרצון לעזור בהם זכיתי להיפגש במסגרת תפקידי החדש. אני מודה שמתגלים לי מטמונים שלא הכרתי עד כה, של אנשים הפועלים בצנעה ובחשאי לטובת חבריהם. יש בתוכנו חברים בעלי רגישות רבה למי שנקלע למצוקה או צורך, ומתגייסים לביקורים קבועים או מזדמנים, להזמנות לארוחות שבת, להבאת עוגה, להתעניינות טלפונית, ולהפניית תשומת ליבם של ה"מוסדות" לצרכים אישיים של זולתם.

לא פעם פניתי לחבר או חברה בבקשה להתעניין בשלום שכן או מקורב, ונעניתי בנימוס כי לא חיכו לפניה רשמית וכבר זמן רב הם בקשר קבוע וטוב. ואכן, רשת בלתי נראית פרוסה בשבילים ובמדשאות, רשת של אכפתיות ועזרה.

בימי הקורונה התגלתה מעורבות זאת ביתר שאת, בני הנוער הנמרצים סייעו בכל מה שנדרש, ויזמו מחוות משלהם. חברים דאגו זה לזה, זימנו מפגשים מרחוק של פעילות ושירה, וחיפשו דרך להיפגש עם חבריהם למרות המגבלות (ליל הסדר היווה מקרה מבחן לא פשוט, בו נאלצנו לפעול בניגוד לטבע שלנו, והדברים ידועים).

בנוסף לקשרים בתוך הקיבוץ, פנו גם בני משק שאינם חיים בסעד, וביקשו להתעניין ולתמוך. וזכורות לטוב משפחות צעירות בקיבוץ המבקשות להיות מעורבות ולשמש כ"אנשי קשר" למשפחות מבוגרות.

התרגלנו בחיי הקיבוץ לכך שלכל עניין יש "ועדה", ואולם לא רק שדברים משתנים עם המגמה ליתר עצמאות של החבר, אלא ששום ועדה לא יכולה להחליף קשר אישי וספונטני. אני חשה שתפקיד הועדה לדאוג שאיש לא ישכח, ועל כן חשוב לעדכן ולהעיר את תשומת ליבנו בעניין שנחשפתם לו. עד כה אני נוכחת שחברים עושים זאת בדיסקרטיות ורגישות.

האם די בכך? לא תמיד. עדיין נדרשים מתנדבים לצרכים שונים, כגון, ליווי רפואי לצד המשפחה, הסעות למטרות רפואיות ומשפחתיות, וסיוע בתקשורת למי שאינם מחוברים למידע המגיע באמצעים טכנולוגיים. לכל אלה אשמח להיות ה"שדכנית".

לשמחתי אני מגלה עוד ועוד מעשים של נדיבות וחברות, ומברכת על מרקם החיים שלנו.

רותי לזר בשם מנהלת כר"ע

הודעה למתפללים בשבת בבוקר בשיכון י"א

המנין של שיכון י"א [מול משפחת שנון] יוקדם השבת לשעה 8, וכן בשבתות החמות בקיץ.

אליהוא

הדברים היפים הסאווים מן העין

הגעתי לסעד שלושה ימים אחרי חג המשק ה- 53 (כן, בט"ו בתמוז אליאב ואני נציין 20 שנות נישואין!), ומכיון שהתעדתי להתחיל את לימודי בפקולטה לחקלאות שובצתי מייד לגן הנוי. העמסתי על הגב מרסס 10 ליטר שעל אחת מלולאותיו נעוץ ענף לואיזה לימונית (להפיג מעט את ריח הרעל...) ויצאתי לתור את שבילי הקיבוץ. זו היתה דרך מצוינת להכיר את ביתי החדש, לחבר פרצופים לשמות החרוטים בשלטים ולהתענג על מגוון הצמחים היפים שנקרו בדרכי.

לאחר שסיימתי את התואר החליטו מוסדות הקיבוץ בעצה אחת עם קיבוס, מנוחתו כבוד, להציבני כמרכזת הענף. קיבוס היה נרגש מאד ובמעמד חגיגי השאיל לי את המחברת היקרה שלו, בה תיעד את כלל הצמחים - הפשוטים והמיוחדים - ששתל ברחבי המחנה. זאת עליכם לדעת: קיבוס הכיר כל אחד מן השתילים הללו היטב. במחברת מצאתי רישום מדויק של כמה צמחים יש מכל מין באיזו נקודה בקיבוץ, מתי מועד הפריחה שלהם, מי מתנהג כמצופה ומי חריג ומפתיע. יצאנו שנינו יחד לסיבוב מדי יום - בקרנו את ספיון השעווה (שני אקסמפלרים שנראים סתמיים רוב השנה ובחודש טבת עוטים צבעי שלכת מרהיבים), את הפאולוניה (שהיה אמור להיות ענף חשוב בכלכלת ישראל כעץ לתעשייה ולא ממש צלח בכך, אך פורח באשכולות סגולים יפיפיים), את החוריזיה השיכורה והחוריזיה הבקבוקית (שאת קוצי הגזע שלהן, אליבא דקיבוס, יש להסיר עד לגובה של ילד בן 10), את מרבה-חלב ההדסי (ששמו הלועזי - פוליגלה מירטיפוליה - נשמע לי כמו לחש כישוף מעניין במיוחד) ועוד ועוד. שאלתי את קיבוס מדוע הוא לא מסמן את הצמחים הייחודיים הללו ומגלה לכולם את שמם, והוא הכריז כי המשימה הזו חיכתה במיוחד עבורי הרבה שנים, ואפילו יש לו קופסא ספציפית מלאה מסמרים ארוכים וטבעות גומי המיועדים בדיוק למטרה זו! בקיצור - הכנתי רשימה של עצים ושיחים, הזמנתי שלטי מתכת מודפסים, ויצאנו שנינו עם סולם ופטיש להפוך את היופי הזה לקצת פחות סמוי מן העין.

הרבה שנים עברו מאז, הקיבוץ שינה פניו, אבל פה ושם עוד נותרו שלטים כנ"ל בלבן וירוק...

סלצית לזכר

סלצית מאלף

את "שיר חברות הנוער" כתב חברנו **ליפא אהרוני** לפני כ-40 שנה. בתקופה ההיא חברת הנוער למדה בקיבוץ וליפא היה מורה. השנה, לקראת מסיבת הסיים, הוא הראה את השיר למיתר - מדריכת י"ב. מיתר התלהבה ומיד הוחלט שבמסיבה ליפא יעלה לבמה וישיר אותו למסיימות. וכך היה..

תרצה אורן

שיר חברות הנוער (ע"פ המגינה לשירה של נעמי שמר - "על כל אלה")

על כל אלה, על כל אלה
נזמר לך בשבחים
על שנים יפות כאלה
שאותן ממש זוכרים
כן, תמיד את בקרבנו
הן חוינו זוהר, אור
בְּיָפוֹת של שנות חיינו
שאותן תמיד נזכור.

זו שירת חברות הנוער
חקוקה כל כך בלב
על ימים של אור וזוהר
על חינוך אוהב
על הווי חיים ביחד
על שיחות ולימודים
על תקופה כזאת פורחת
בין עצים - דשאים

לצערנו הרב משבר הקורונה עדיין ממשיך ומלווה אותנו בעוצמות עולות ויורדות. כולנו מקווים בעזרת ה' שבמהרה יימצא סוף למשבר זה ונחזור לשגרה הברוכה בכל מעשה ידינו.

סיכום שנת 2019

היתה זו התנסות מוזרה מאוד עבורי לקיים אסיפת חברים בנושא סיכום 2019 ללא המגע הישיר עם החברים האופייני כל כך לאספות אלו, ללא השאלות הנוקבות והישירות פנים אל פנים וגם ללא ההרגשה של השותפות המאפיינת את האספות הללו. אך בשל ההנחיות, ביצענו כך. אני תקווה שהנתונים ודרך הצגתם אכן הועברו ונקלטו בצורה טובה וראויה.

אכן מצבנו בסיכום שנת 2019 בהחלט לא טוב. יש בפנינו דרך משמעותית ומורכבת לעשות, בכדי לחזור למצב בו אנחנו צועדים בבטחה יחסית. משק סעד הוא משק מגוון, כפי שכולם יודעים. יש לנו מספר מצומצם של פעילויות שנמצאות במשבר בו אנו עסוקים ופועלים. אנחנו רואים את הסימנים לכך שהצעדים הללו ברובם אכן בכיוון הנכון. לשמחתנו, יש לנו גם ענפים חזקים וטובים שמאפשרים לנו את אורך הנשימה והיכולת להתמודד עם המשבר הזה.

השורה תחתונה של שנת 2019 יחד עם משבר הקורונה שמלווה אותנו החל ממרץ 2020 וכפי שהוסבר, לא מוותר לנו ופוגע גם בנו, לא מאפשר לנו לעבור לסדר היום, לא במשק ולא בקהילה. אנחנו נדרשים, בכלל המערכות להדק את החגורה, לבצע את כל תהליכי ההתייעלות שנכונים לנו ובמקביל וללא תלות, בתהליכי ההתייעלות, לקצץ באופן משמעותי בעלויות הנגזרות מאיכות חיינו כאן. כן, להצטמצם, אני לא חושב שזו מילה גסה. זה כורח המציאות ואני סבור שאם לא נעשה זאת, נחטא לאחריות הקולקטיבית שלנו כאן בסעד.

לא צריך להיבהל מכך. צריך להבין שזו המציאות ואנחנו צריכים להתמודד איתה. כי אין לנו אפשרות אחרת, אין לנו קיבוץ אחר. בשבועות הקרובים לאחר הצגת הדוחות של כלל המערכת - כלומר של כלל הקיבוץ, משק וקהילה ביחד, בהנהלות נציג ונביא לאישור תקציר הדוחות גם באסיפת החברים באופן המיטבי לאור הגדרות הקורונה.

נופר סעד

כפי שהוסבר, נופר סעד היא פעילות משותפת שלנו ושל חברת נופר אנרגיה, הפעילות מקימה ומתפעלת גגות סולריים ברחבי הקיבוץ במהלך השנה אישרנו את הכפלת מספר השדות הסולריים המותקנים על הגגות. מדובר בהסדרים חדשים וכדאיים אל מול רשות החשמל וחברת החשמל. הגג הראשון שכבר הוקם עליו שדה סולארי הוא גג לול הרבייה שבתקופה הקרובה כבר יחל את פעילותו ויעלה חשמל לרשת, כמו כן אנחנו עסוקים כרגע בהקמת מתקן גם על גג לול 1 וכן על גג מחסן פופלי וב"ה נחל גם בהקמת המתקן על גג מוגו.

מדובר בפרוייקטים שמשיאים רווח נאה כבר מהשנה הראשונה לפעילות. שיתוף הפעולה עם חברת נופר הוא טוב ואיכותי ואנו מברכים על כך.

מים שפירים

זה מספר שנים אנו חווים פחת מים משמעותי מאוד ברחבי המחנה. פחת = פער משמעותי מאוד בין כמות המים שאנו רוכשים ממקורות, לשימושים השונים בתוך המחנה, לבין כמות המים שאנו מונים (ומחייבים) במוני הצרכנים השונים.

לאורך השנים נעשו מאמצים גדולים לאתר את מקורות הבעיה, הושקעו כספים במעגלי מונים ותוכנת איסוף נתונים, אך לצערנו, לא הצלחנו עד כה במשימה ואנחנו עדיין מתמודדים עם פחת גבוה מאוד של מים שפירים. שמשמעותו הפסד כסך רב. במהלך שנת 2019 נערכה ביקורת של רשות המים בנושא הגבייה, כלומר גביית התשלום עבור השימוש במים ולאור ההערות שקיבלנו השתנו תעריפי החיוב החל מ-1.1.2020.

בדיון שערכנו, החלטנו להעביר את כל האחריות על המים השפירים לצד המשקי. כלומר המערכת המשקית תהיה אחראית על כל רשת המים בקיבוץ, החל מרכישת המים ממקורות בשער הקיבוץ ועד למוני המים המותקנים לכל אחד מהצרכנים. האחריות ממוני המים ועד לשימושים בתוך בתי החברים תישאר באחריות החברים והמשתמשים.

במסגרת תהליך המעבר אנו מבצעים כבר עכשיו מספר תיקוני ליקויים, בעיקר בנושא שעוני המים ומערכת המנייה הכללית. מיד לאחר מכן נבצע סקר מסודר לאיתור ליקויים במערכת ההולכה והמנייה. ולאחר מכן נבנה תכנית מסודרת לתיקון הליקויים. במקביל נבנה מערכת של כללים לתפעול נכון של המערכת מקצה לקצה, תפעול פיזי של הצנרת והשעונים, תפעול מערכת הגבייה. וכללים להתנהלות כוללת של המערכת.

מובן שהסבר מפורט על ההתנהלות והכללים יגיעו להנהלות הרלוונטיות ולציבור. אני מקווה שהתנהלות נכונה יותר תעזור לנו לצמצם את הפחת ולהביא אותו למקום הנמצא בגבולות הנורמה.

כרמל האפרין

הודעה לציבור

מאחר והמועצה האזורית הפסיקה את הסכם העבודה איתי כלוכד נחשים, החל מחודש יולי 2020 בכל קריאה ללכידה בבית או בחצר בית יחויב הלקוח על סך 468 ₪, ויקבל חשבונית. את החשבונית ניתן להעביר למועצה ולנסות לקבל זיכוי.

בשטחים ציבוריים ובענפים המחיר יהיה זהה אך החשבונית תועבר לענף או לקהילה. בכל מקרה של נחש ניתן להתקשר למוקד המועצה 107 ולהזמין את הלוכד של המועצה.

יואל אפרון

לעברי אקיא

מלך טוב לבר המצוה

לאסתר ויניא ולכל המשפחה

איחולים למחות ולנחת!

לרכי והנני ולכל המשפחה מלך טוב להולדת הנינה

נכדה לאיליה ואמיר בת לחווי ואפק ברנהרד

איחולים למחות ולנחת!

לפני ואיכל אחיטוב ברכות להולדת הנכד

בן אטלי (ליברמן) ורון אטניו

איחולים למחות ולנחת!

4x4 - ארבעה ראיונות, ארבע שאלות

לרגל יום ההולדת לסעד, יצאנו לפגוש ארבעה מחברי הקהילה משכבות הגיל השונות. רצינו לשמוע מהם כיצד הם רואים את סעד בהווה ובעתיד:

מתניה רפל - בן 46, 66 שנים בסעד.

1. מהו הזכרון הראשון שלך מסעד, שהשפיע עלייך?

הזכרון הראשון שלי הוא כמובן אשתי- חגית, המשפחה שלה, סבא יהודה וסבתא ציפ ברט. בנוסף, זכור לי המפגש הראשון עם הנוי בסעד, שהיה מרשים במיוחד, ובולט בהשוואה לקיבוצים אחרים. דבר נוסף- האווירה הפתוחה והחמה שהייתה בקהילה כולה.

2. מה מוצא חן בעינייך בסעד, ומה פחות?

אני אוהב את העובדה שיש בקהילה הזאת פתיחות ונכונות לדון כמעט בכל נושא. הפתיחות הזו מתאפשרת בזכות התקשורת הבין דורית הטובה, החל מהצעירים ועד למבוגרים הותיקים. זהו דבר טוב שמבטיח לקהילה שלנו חוסן.

לעומת זאת, אני מרגיש שלצעירים יש פחות נכונות לקחת תפקידים מרכזיים ולקדם אותם קדימה בדרך הנכונה. הנכונות הזו היא הבסיס שעליו אפשר לבסס את החיים המשותפים שלנו כאן. ביקורת יכולה להיות בונה- אם מוכנים ליישם אותה. היישום בעיני הוא דרך קבלת התפקידים והנכונות לשאת בהם עם כל המשתמע מכך.

3. אם היית מדריך סיור בסעד, לאיזה 3 מקומות היית בוחר ללכת?

ראשית, הייתי הולך לבית הכנסת. המרכזיות שלו בקהילה לא מוטלת בספק, ועכשיו בתקופת הקורונה מרגישים את החוסר שלו באופן משמעותי. בית הכנסת שלנו הוא גם מרכז לסובלנות דתית, והוא מייצר פתיחות דתית. כמובן שזוהי גם נקודה חשובה בסיור בגלל המבנה עצמו, יופיו ומרכזיותו.

לאחר מכן הייתי הולך לחדר האוכל. כשהייתי ילד, אבא שלי היה בא לסעד להעביר הרצאות בשבתות. כשבנו את האולם הראשון (במקום שנמצא היום הכלבו), הוא היה נראה גדול על הקהילה, הכל היה נראה רחב מדי... עם הזמן הקהילה גדלה, ולכן הוסיפו את שני האולמות (חד"א ימין ושמאל) ואת הפטיו ביניהם, וכל שלושת האולמות היו מלאים לעיתים לגמרי!

חדר האוכל מייצג את תהליך ההפרטה שקיבוץ סעד עבר: החל במעבר מהגשה לשולחנות להגשה עצמית, שאפשרה יותר בחירה לפרט. לאחר מכן פתיחת הכלבו (במקום שהיום חדר הכושר) שהיוותה מדרגה נוספת ביכולת של חבר לבחור עבור משפחתו את הקניות שלו, ולבסוף ההגשה העצמית הופרטה ואנשים התחילו לשלם ולקבל מבחר יותר גדול. עם הזמן גם ארוחות השבת בוטלו, ואז ארוחות אמצע השבוע, ונשארה ארוחת צהריים באולם אחד... המבנה הגדול הזה, שתיפקד בעבר כיחידה אחת, מסמל תהליך של קהילה קיבוצית "הומוגנית", שהופרטה ושכיום מאפשרת לפרט יכולות בחירה שונות.

את הסיור הייתי מסיים בחממות של סעד-אסף. בעיניי זהו עסק יפה- תרתי משמע. ויזואלית וכלכלית. המשתלה הזו מגלמת את הכח של שותפות טובה. זוהי השותפות הראשונה הרצינית של סעד, שלאחריה הגיעו שותפויות נוספות. סעד-אסף הוא מקום שמפגין יכולת סינרגטית, שמעידה על ההצלחה של שותפות המתנהלת נכון.

4. איך אתה רואה את סעד ב2030?

מקום פתוח וסובלני, אולי אפילו לא רק לדתיים ממש, אלא גם למי שמכבד בפרהסיה. מקום שבנוי על חברה רב דורית מבוססת חברתית וכלכלית.

חן כהן (הלפרין) - בת 27, נולדה בסעד.

1. מהו הזכרון הראשון שלך מסעד, שהשפיע עלייך?

חוויית ילדות אחת זכורה לי במיוחד, כאשר עמדנו בשורה אל מול גן כחול הישן, לאחר שבנו לנו את גן רימון (מה שמשמש היום כמבנה של הנהלת הגיל הרך). וראינו איך מגיע הטרקטור והורס לנו את הגן. זו הייתה חוויה מיוחדת, שלא זכורה לי כמשהו טראומתי, ומאוד אהבנו את הגן החדש שבנו לנו.

בנוסף, דבר שהשפיע עליי זה העבודה בקיבוץ בתור ילדה. אהבתי מאוד לעבוד בגיל הרך. היינו צריכים לעבוד בקיבוץ החל מכיתה ד'. אני פחות התחברתי לעבודה במשק ילדים, ולכן ביקשתי לעבור לעבודה בגיל הרך. לשמחתי הרבה, אישרו לי. אני חושבת שזה השפיע עלי בכך שבהמשך בחרתי בדרך החינוך בשירות הלאומי והעבודה בזמן התואר, זה חיזק מאוד את הערכים שקיבלתי וגדלתי עליהם בבית.

2. מה מוצא חן בעינייך בסעד, ומה פחות?

קבלת האחר והערבות ההדדית בקיבוץ היא מאוד גדולה, המון עזרה אחד לשני, המון קבלה והכלה. רואים את זה המון בקבוצות הוואטסאפ השונות. אני גרה בשכונת הצעירים, בקוביות המשופצות. מספיק שחסר למישהו משהו, ישר כותבים בקבוצות הוואטסאפ השונות (שכונה, נשות סעד) ומיד יש מענה - גם אם זה קמח או סוכר, דירה לשבת, ודברים גדולים יותר. ועם זאת, זה יכול לבוא לפעמים מהצד השני, הפחות נחמד..

3. אם היית מדריכה סיור בסעד, לאיזה 3 מקומות היית בוחרת ללכת?

- חדר אוכל, שם הכל קרה, חתונות, ארוחות, מסיבות. זכורות לי מאד ארוחות השבת בחדר האוכל, זה דבר שלא שוכחים.. הביחד הזה עם כל הקיבוץ, המשחקים של כל הילדים ביחד אחרי הארוחה בקומה התחתונה.

- גן ירוק, היחיד שנשאר עומד למרות שכבר אין בו פעילות של הגיל הרך. אני לא בדיוק זוכרת מי הייתה הגננת שלי ובאיזה גיל הייתי שם, אבל הוא בהחלט זכור לי, פינות המשחק, המפגש..

- גן קקטוסים, פנינת חמד, יפהפייה וחיה. מקום שמנציח אנשים שכבר אינם, מקום הטיול הקבוע בשבתות בילדות. שם גם בחרתי (בין היתר) לעשות צילומי הריון כשהייתי בהריון עם הבת הגדולה שלי.

4. איך את רואה את סעד ב2030?

קיבוץ יפה וירוק, משגשג מכל הבחינות ופורח. כמובן גם בהיבט הקהילתי מאחלת לנו קהילה מעורבת, שמקבלת את כולם. רבת גילאים, מגוונת מבחינה דתית וחברתית. חושבת שהגיוון יכול לתרום רבות לחברה כחברה, ובפרט לחברה בקיבוץ.

רות נגלר - בת 40, כשנתיים בסעד.

1. מהו הזכרון הראשון שלך מסעד, שהשפיע עלייך?

יעל ניר, אחותי, הייתה פה שכירה ועבדה בבתים כוללים. באתי לבקר אותה, ואני זוכרת את כל הירוק שהיה כיף לראות מסביב. אני זוכרת את התיש ב"ארץ הצבי" שרצה לנגוח ולנשוך את כל מי שהתקרב אליו, את גן הקקטוסים ואת המקלט של קארו עם אוסף הכלים שם. ביקרנו פה הרבה במהלך השנים, ותמיד אהבתי את

הרעיון הקיבוצי, את העובדה שילדים צעירים כבר יודעים מה זה קומביין ומבדילים בין טרקטור אחד לשני... החיבור לאדמה והפשטות תמיד קרצו לנו, עד שיעל פשוט אמרה לי "השבוע יש יום פתוח לנקלטים, והגיע זמן לעבור מדיבורים

למעשים". באותו יום קליטה, ראיתי בחדר האוכל אנשים רבים ואהבתי את הביחד הזה שהורגש, בלי השוואה חומרית. רציתי להיות חלק. והנה אנחנו פה..

2. מה מוצא חן בעינייך בסעד, ומה פחות?

אני אוהבת מאד את הביחד, את האכפתיות. אנשים מכירים אחד את השני ורוצים לדעת, לעזור, לשתף. אני אוהבת את תחושת הבטחון בתוך הקיבוץ (למרות הצבע האדום), הילדים מסתובבים חופשי כי מכירים את כולם ואני לא דואגת. לעומת זאת, כשהמצב הבטחוני מאתגר, זה קשה עם הילדים. זה לא נעים שילד חוזר מהגן ומספר על הבום שהיה, או שכשהוא שומע אווירון במקום אחר בארץ, הוא מפחד מהרעש ומהבום שיגיע...

3. אם היית מדריכה סיור בסעד, לאיזה 3 מקומות היית בוחרת ללכת?

בבוקר נקלטים שהיה לנו לפני כמה חודשים, ביקרנו בגן הירוק, ואני חושבת שזה מקום מעניין, שמתמצת את חווית הקיבוץ של פעם, מבנים שהולכים ונעלמים... נחמד לראות שם יצירות אמנות של ילדים שהיום הם הורים, זה מבנה שיש בו חיבור בין דורי, בית ולא בית.

הייתי הולכת למוגו, זה מקום מיוחד. תהליך גידול הפטריות הוא מעניין, והוא אינו מוכר כמו הלול והרפת. זה מקום שמלמד על יזמות, על חשיבה מחוץ לקופסא, ראש גדול. שאפילו ב"חור" כמו שלנו אפשר לעוף עם רעיונות ולהגשים חלומות.

גן הקטוסים הוא מקום קבוע בטיולי שבת של המשפחה שלנו, זה מקום שהוא מפעל חיים של אדם שהשקיע ובנה, והתוצאה מקסימה. כיף לראות איזה קטוסים פורחים, ולקרוא על יהודה אל עמי ז"ל כמובן. הייתי שמחה אם היה אפשר לשכנע את הדור הצעיר לשדרג שם, ולהדגיש יותר את הזכרון למי שיזם את הגן.

4. איך את רואה את סעד ב2030?

לא יותר מפורטת מהיום. לא גדלתי בקיבוץ, והייתי רוצה שנרגיש יותר את הביחד. שתמשיך להיות שותפות, שהחקלאות תשגשג. שלא יסגרו דברים שהם חלק משמעותי מהקיבוץ. שבחד"א יישארו ארוחות הצהרים, ואפילו מדי פעם ארוחות ערב משותפות, אני ממש מפנטזת על זה. שימשיך להיות פה ירוק, שגני הילדים יהיו מפוצצים, שיהיה לאנשים פה טוב ומשפחות ירצו להישאר, ושנמשיך להרגיש פה בבית בכל פעם שנכנס בשער.

גבע דנין - בן 13, 7 שנים בסעד.

1. מהו הזכרון הראשון שלך מסעד, שהשפיע עלייך?

כשהייתי בכיתה א', גרנו בתקומה, והייתי צריך ללכת לבית כולל ביום הראשון... בסוף היום בבית הספר לא ידעתי מה לעשות? לאן הולכים? הלכתי לכיוון ההסעות, ואח שלי אמר לי שאני צריך ללכת לבית כולל. למזלי, מלאכי שילר ואפק רועי ראו אותי ובאו לעזור לי בשמחה. הם הראו לי איפה הבית כולל, והסבירו לי איך זה עובד ומה זה המקום הזה בכלל. הילדים קיבלו אותי יפה ושיחקו איתי, ובאותו יום קיבלתי רושם טוב, שיש פה אנשים נחמדים ושאני יכול להרגיש בטוח.

2. מה מוצא חן בעינייך בסעד, ומה פחות?

מוצא חן בעיניי האנשים. הילדים, יש לי פה חברים טובים ואני אוהב במיוחד ללכת לפעילויות של החטיבה אחה"צ. זאת מסגרת שטוב לנו בה, אנחנו מגובשים והפעילויות כיפיות ומושקעות. בעיר למשל ילדים לפעמים לא מוצאים את עצמם, אבל פה בקיבוץ במקום להשתעמם בחופש או אחה"צ, אני פוגש חברים במסגרת טובה וחינוכית. פחות אוהב את המצב הבטחוני.. לא כי אני מפחד, פשוט כי זה מאד לא נוח ומקשה לעבור כל פעם ממצב של שגרה לחירום, אני צריך לישון למטה, ויש לי אחות קטנה שאני רואה שהיא מפחדת. אבל.. גם אם היו מציעים לי להעביר את סעד כמו שהיא במקום אחר- לא הייתי מסכים בשום פנים, כי אנחנו צריכים להישאר חזקים ולשמור על הדרום!

3. אם היית מדריך סיור בסעד, לאיזה 3 מקומות היית בוחר ללכת?

לבית הכנסת, שם אני יכול להסביר על הרוח של המקום, שזה מקום דתי ואנשים פה בוחרים להתנהג בדרכים טובות ונעימות. אני אוהב מאד לבוא לבית הכנסת, למרות שאני לא כל כך מתחבר לנוסח, אני אוהב את האווירה בערב שבת, שכווולם מגיעים, ואנחנו יושבים כל האחים ליד אבא שלי, ובסוף התפילה כל אחד מנשק לאבא את היד ורק אז יוצאים החוצה..

למפעלים של הקיבוץ, כדי לספר על מקור הפרנסה המרכזי של סעד, ולהסביר מה זה בכלל חיי קיבוץ במובן הזה. אף פעם בעצמי לא ביקרתי באחד המפעלים, אבל מבחוץ זה נראה מאד מרשים, ואני בטוח שמבפנים זה גם מעניין מאד. הכי מעניין אותי להיות ב"פופלי", כי אני ממש אוהב פופקורן והייתי רוצה להכיר את תהליך הייצור שלו.

לבריכה, זה המקום שאני הכי אוהב בקיבוץ. אם זה היה תלוי בי הייתי מגיע 10 פעמים בשבוע, כרגע אני מגיע לפחות 4 פעמים בשבוע... זה מקום מיוחד כי הוא מאפשר לקחת הפסקה מהיום, אם זה לימודים או עבודה או כל דבר, אפשר להירגע מתחת למים (אני מאד אוהב), אפשר גם לפרוק אנרגיה בשחייה או בכדורעף. זה מקום שעוצרים בו כדי לנשום באמצע היום וזה עושה טוב לגוף וללב.

4. איך אתה רואה את סעד ב2030?

גדולה ומתפתחת, הרבה משפחות חדשות שגרות פה, בתים יפים ואנשים שמחים. הייתי רוצה שיהיה מגרש כדורגל עם דשא מקצועי, ואולי גם להפוך את הנגרייה למקום שאפשר לבוא ולעבוד בו.

ראיינה: רתם קום-וייס

לרנן פלמה

ברכות לרנן סיום קורס קצ'נים - חטיבת "כפיר"

עלה והצלח-טאוותנו עליך!

קהילת סעד

לכרמלה ופלוימיק קום ולכל המשפחה, מיל טוב לרנן נישואי הנכד

רוצי- הנם על ריקי ונוצם קום עב"ל מיטל

איחולים למחות ולאושר!

חידון לרגל יום ההולדת לסעד, עד כמה אתה קיבוצניק? מאת: יעל וייס ומשי פנחס

שלבי פתרון- מומלץ לעקוב אחרי השלבים בסבלנות:

*השתדלו לדייק בעבודות,
אך יתכנו טעויות כמובן...
התשובות בהמשך העלון ☺

1. עליכם לענות על כל השאלות האמריקאיות נכונה.
2. כעת תקבלו רצף של אותיות שאספתם מכל התשובות הנכונות.
3. עכשיו עליכם לענות על החידה המרכזית בכל חלק של השאלון.
4. לאחר שפתרתם את החידה בכל חלק, עליכם להחסיר מרצף האותיות שהתקבלו בשלב (2) את האותיות של המילה שמצאתם בשלב (3).
5. ולסיום- הרכיבו את המשפט שיצא מהאותיות שנשארו:

_____ - _____ - _____ - _____ - _____ !

חלק ראשון- הקיבוץ אז והיום:

1. איפה נפל הטיל הראשון?
 - בבית של בוקי ברט (ח)
 - בגן קקטוסים (א)
 - ברחבת הגד"ש (פ)
 - בבית של יהודה ברט (ג)

איפה נפל הטיל האחרון?

- בחצר הבית של משפחת טובים (ז)
- במשק חי (נ)
- בגדר מחוץ לבית הספר (ד)
- בשדות (ת)

2. מי הייתה האחות הראשונה

של סעד?

- אפרת גיל (א)
- יוכבד גולד (כ)
- נילי סלנט (מ)
- דורית רידר (ר)

מי מעולם לא הייתה אחות

במרפאה בסעד?

- נטע בן עמי (י)
- הלה ברביץ (ו)
- חגית קאופמן (ח)
- הילרי יום-טוב (נ)

3. באיזו שנה הוקמה החנות "קו

לקו" בסעד?

- 1984 (צ)
- 1994 (ר)
- 1977 (נ)
- 1954 (ג)

איזה מוצר אינו נתפר כיום
במתפרות סעד?

- כיסוי לפלטה (ח)
- נחשוש (מ)
- דגלונים (נ)
- שקית חום (ס)

4. מה היה תפקידה של שומרת
הלילה?

- לשמור בשער של הקיבוץ (ח)
- להסתובב מסביב לקיבוץ עם רכב
- השמירה (ע)
- לשמור על הילדים בבתי הילדים (ל)
- להכין את הפעילות של בתי
- הילדים ליום המחרת (ס)

כמה ילדים יש כיום במערכת

החינוך החברתי?

- 240 (ל)
- 280 (כ)
- 180 (ע)
- 140 (ט)

5. היכן היו עורכים קניות לפני

הקמת הכלבו?

- נהג הבית היה נוסע לעשות קניות בעזתה (ר)
- במרכולית של כפר עזה (מ)
- הכלבו הוקם יחד עם הקיבוץ (י)
- במרכולית בסעד עם דברים בסיסיים בלבד (ה)

מה מבין הבאים אינו קיים בכלבו?

- גרביים (ק)
- אלבום תמונות (י)
- קטאן (ס)
- בלון גז לפק"ל (ה)

6. כמה מזכ"ל בני עקיבא יצאו מסעד?

- 2 (פ)
- 4 (ל)
- 5 (ח)
- 3 (ק)

כמה קומונריות של הסניף נשארו לגור כאן?

- 3 (ק)
- 2 (ז)
- 4 (ש)
- 5 (ע)

7. מי היה המנהל הראשון של בית ספר דע"ת?

- תרצה אורן (נ)
- רבקה גרוסמן (ה)
- עפרה שהם (ב)
- אברהם זלקין (ל)

מכמה יישובים מגיעים כיום ללמוד בבית ספר דע"ת?

- 12 (ג)
- 17 (ו)
- 21 (ל)
- 15 (א)

8. איזה מהגידולים הבאים לא גדל מעולם בסעד?

- עגבניות (מ)
- זיתים (ס)
- ענבים (י)
- תפוז"א (ל)

איזה מהבאים גדל בסעד כיום?

- סלק (א)
- דלעת (ט)
- חוחובה (מ)
- טף (פ)

חלק שני- מי אני ומה שמי?

1. מה השם האמיתי של כרמונה?

- יוסף (מ)
- כרמל (ד)
- מנחם (ע)
- ברוך (ח)

2. מה השם האמיתי של רכטי?

- רחל (י)
- אסתר (מ)
- שרה (ל)
- ציפורה (נ)

3. מה השם האמיתי של פרקש?

- דוד (פ)
- מיכאל (ת)
- יצחק (ג)
- דניאל (צ)

4. מה השם האמיתי של דוש קבלן (קאופמן)?

- דרור (ל)
- דנית (ע)
- הדר (ס)
- עדן (ק)

5. מה השם האמיתי של פתי?

- יוסף (ו)
- יפתח (מ)
- אברהם (ח)
- יצחק (ג)

6. מה השם האמיתי של הנזי?

- יונתן (ב)
- יורם (ז)
- יוסף (כ)
- יצחק (ק)

7. מה השם האמיתי של דודיש?

- הדר (פ)
- עדי (ק)
- דורין (צ)
- עדינה (ב)

8. מה השם האמיתי של דודה?

- דוד (כ)
- דן (נ)
- דותן (פ)
- דניאל (ש)

חידה מרכזית חלק 1:

כל ילד וילדה שבקיבוצנו גדלים

חינוך מחיקלי מקצועי מקבלים

מן האחת והיחידה, מלכת התו והצליל

שאת ההיסטוריה והמחיקה דואגת להנחיל

לדור הבא של להקת סעד המפורסמת

התדעו חברים מיהי הקוסמת?

חידה מרכזית חלק 2:

בסעד קולטים בידיים פתוחות
בכל שנה הרבה משפחות.
בראש מנגנון הקליטה ניצבת
אישה שלכל תושב ותושבת
תמצא את המסלול המתאים והנכון
ואם עוד לא גיליתם מיהי- נספר שהיא
עוסקת גם בחיסכון!

חלק שלישי- מה הקשר?

1. האם יש קשר בין רתם וייס-קום
לאלי שליון?
א. נכון (י)
ב. לא נכון (פ)
2. האם יש קשר בין צ'פי רויך לצבוק
רידר?
א. נכון (ח)
ב. לא נכון (נ)
3. האם יש קשר בין דניאל רועי לטלי
שולץ?
א. נכון (ק)
ב. לא נכון (ה)
4. האם יש קשר בין שני ברט לגפן
רסיס טל?
א. נכון (ו)
ב. לא נכון (מ)
5. האם יש קשר בין ריבי זינר לדוד
לנדאו?
א. נכון (ד)
ב. לא נכון (ל)
6. האם יש קשר בין משי פנחס לבת
עמי גולדנברג?
א. נכון (ד)
ב. לא נכון (מ)
7. האם יש קשר בין אהרל'ה דביר
לשגב דנין?
א. נכון (ק)
ב. לא נכון (ב)

9. מה השם האמיתי של צ'פי?

- צפריה (ק)
- שרה (ח)
- יעל (נ)
- ציפורה (ה)

10. מה השם האמיתי של חייצ'ה?

- חנה (ק)
- חיה (ל)
- חווה (ד)
- חנית (ב)

11. מה השם האמיתי של בוקי?

- ברוך (ל)
- בנימין (ט)
- בארי (ב)
- ברק (ע)

12. מה השם האמיתי של חבשוש?

- שלמה (ר)
- משה (י)
- מתתיהו (נ)
- חבשוש (ש)

13. מה השם האמיתי של מטי רפפורט?

- מטילדה (צ)
- מרים (ק)
- מלכה (ח)
- מרלין (י)

14. מה השם האמיתי של דודו רידר?

- דורית (כ)
- דורין (ס)
- הדר (ג)
- עדי (ב)

15. מה השם האמיתי של יצ רסיסטל?

- צדוק (ה)
- ישראל צור (ח)
- יצחק (ט)
- יהודה צבי (ל)

16. מה השם האמיתי של שעה

לייכטר?

- שי (ש)
- ישעיה (ר)
- ישי (ל)
- יהושוע (מ)

8. האם יש קשר בין הדס גרשי לנעמה אברהם?
 א. נכון (מ)
 ב. לא נכון (י)
9. האם יש קשר בין יונה רחנטלר לשי קבלן?
 א. נכון (י)
 ב. לא נכון (ג)
10. האם יש קשר בין מלכה אש למיכל אריאל?
 א. נכון (ת)
 ב. לא נכון (ס)
11. האם יש קשר בין רון רידר לנעמי פראווי?
 א. נכון (מ)
 ב. לא נכון (ש)
12. האם יש קשר בין רותי נוריק ללאה גינזברג?
 א. נכון (פ)
 ב. לא נכון (ו)
13. האם יש קשר בין רות נגלר לאלני קראוס?
 א. נכון (ס)
 ב. לא נכון (ח)
14. האם יש קשר בין הנזי לתהילה בן אהרון?
 א. נכון (נ)
 ב. לא נכון (ש)
15. האם יש קשר בין אריאלה כהן למיכל ביליה?
 א. נכון (ו)
 ב. לא נכון (צ)
16. האם יש קשר בין יעל לפרנקל לצור בן עמי?
 א. נכון (ב)
 ב. לא נכון (ז)
17. האם יש קשר בין ברקאי אפרתי לדוד פולק?
 א. נכון (ו)
 ב. לא נכון (צ)
18. האם יש קשר בין רועי גולן לענבל שהם?
 א. נכון (נ)
 ב. לא נכון (ח)

חידה מרכזית חלק 3:

בקיבוצנו הקט ישנו מחסן ידוע
 שם תמצא בכל עת באופן קבוע
 מעיל שמלה וגם מְטַפֶּחַת
 ומי את המחסן שלנו מְטַפֶּחַת?
 אישה חייכנית וחשובה,
 התדעו ידידינו מה התשובה?

**אם הגעתם עד כאן, סימן שאתם קיבוצניקים אמיתיים!
 התשובות הנכונות נמצאות בעמוד האחרון של העלון...**

73 סיבות טובות להצטרף לסדר

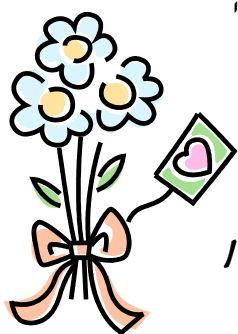
41. סוכריית טופי מאת בני אורן.
42. אמריליס
43. תיבת נוח
44. נס שמנים
45. ילדים חופשיים להסתובב.
46. נס שאף ילד עוד לא נחטף..
47. יואל עברון והנחשים.
48. שוק שישי
49. שוק שישי ביום שני דרך האתר.
50. ביצת קינדר בכלבו במדף שגם אם הילד שלך רק יודע להרים ראש זה עדיין מספיק נמוך שהוא יראה ויבקש.
51. תירס לבן
52. פופקורן
53. תמיד יש 'גוי של שבת' ♣
54. תמיד יש מים חמים.
55. כבר לא ☐
56. תמיד יש מים
57. לא תמיד ☐
58. תמיד יש חשמל.
59. לעיתים ☐
60. תמיד יש אינטרנט.
61. חוץ מהפעם הזאת שאתה חייב לשלוח מייל דחוף.
62. גילי זיוון
63. ספרים ב5₪ בכניסה לכולבו
64. עדכונים חמים תמיד נמסרים ב19:30, ערב שבת בכניסה לבית הכנסת.
65. הדואר
66. הסודה בחדר האוכל.
67. הכי קרובים לכלניות (יותר מעלומים).
68. אחות תורנית
69. ועדת קורונה
70. ועדת דת
71. ועדת קליטה
72. ועדת תרבות
73. ועוד ועוד ועוד..

1. הגזר
2. הבריכה
3. התפילות
4. חדר האוכל
5. החברים
6. הקו הצהוב בשער.
7. דודה
8. כולבו
9. מויש'לה
10. הגנים
11. מוגו
12. צבע אדום
13. משק ילדים
14. הדשא הירוק
15. קבוצת הוויטסאפ 'נשות סעד'.
16. קבוצת הוויטסאפ 'אנשי סעד' (טרם יוסדה);
17. אולם ספורט
18. שבתות
19. חגים
20. חג המשק
21. בתים מאירים
22. ברקאי אפרתי
23. ההצגה בפורים
24. משתה נשים בפורים.
25. להישאר לשמור על הילדים בזמן משתה נשים.
26. ביבי-סיטר ב 7₪.
27. קולנועיות
28. אופנים
29. קראל לוי
30. 'ונתנה תוקף' - נחום לנדאו.
31. מניין נשים
32. בית שקמה
33. בתים כוללים
34. הליכה בשבת לתפילה בכפר עזה.
35. מתוקה
36. ספריית ילדים
37. מחנון (!!)
38. קייטנת נכדים
39. חדר כושר
40. שיעורים של הרב ארי

קיבוץ יקר, זכינו להיות חלק מהדבר היפה

הזה.. שנזכה לעוד לפחות 73 שנים של
אושר, שמחה, צחוק ושנדע לראות את
הטוב זה בזה.

ברק ואור ביתן

תשובות למשחק 'עד כמה אתה קיבוצניק'?

חלק ראשון :

1. בבית של יהודה ברט, בגדר מחוץ לבית הספר.
2. יוכבד גולד, הילה ברביץ.
3. 1994, נחשוש.
4. לשמור על הילדים בבתי הילדים, 240
5. במרכולית בסעד עם דברים בסיסיים בלבד, בלון גז לפק"ל.
6. 3 מזכל"ים, 4 קומונריות.
7. אברהם זלקין, 17.
8. עגבניות, חוחובה.

חלק שני :

1. יוסף
2. אסתר
3. מיכאל
4. הדר
5. יוסף
6. יוסף
7. עדי
8. דוד
9. ציפורה
10. חיה
11. ברוך
12. משה
13. מרלין
14. דורית
15. יצ
16. ישעיה

חלק שלישי :

1. נכון. רתם נשואה לבעוז קום, הנכד של כרמלה ושלויםמיק, שלוימיק ואלי בני דודים
2. נכון. חווה, הבת של שעה לב (אח של צ'פי), נשואה לעמית רידר, אחיין של צבוק
3. לא נכון.
4. נכון. גפן רסיס-טל היא נינה של ישראל שריד ז"ל, אח של חנהליה ברט- סבתא של שני.
5. לא נכון.
6. נכון. משי נשואה לאיתי פנחס, שהוא בן-דוד של אבישי מעודה, בעלה של שירית לנדאו, אחיינית של בת עמי.
7. נכון. שגב דנין הוא הבן של חופני, אחיו של אחיהוד, שנשוי לגלית- הבת של אהרליה ושושנה.
8. לא נכון.
9. נכון. שי קבלן הוא אח של חגי קבלן, שנשוי לשהם קבלן, שהיא נכדה של יונה רוזנטלר.
10. נכון. אופיר אש, נכדתה של מלכה, נשואה לאושרי מרקוביץ, אחיין של מיכל.
11. נכון. סבא של רון- בוקי, וסבתא של נעמי- חגית, הם אחים.
12. לא נכון.
13. נכון. רות נגלר היא אחות של יעל ניר, שנשואה לליאור ניר, הבן של יהודה, אח של נורית- אשתו של אלי.
14. נכון. תהילה בן אהרון היא הבת של גילי זיוון, אחות של איילת ברנע, שנשואה לאורן- הבן של הנזי.
15. נכון. מיכל ביליה נשואה לגיא ביליה, אח של טל ביליה, שנשוי לאפרת- אחותו של אסף בעלה של דוש. דוש היא אחות של חן, שנשואה לשובל, הבן של אריאלה.
16. לא נכון.
17. נכון. מיכל אפרתי, אשתו של ברקאי, היא בת דודה של נורית, אשתו של דוד.
18. נכון. רועי גולן נשוי לעינב גולן, הבת של אורי רוזנמן, שהוא אח של עפרה שהם ז"ל, סבתא של רז, שנשוי לענבל.

תוספת עורך: תודה ליעל וייס ומשי פנחס על ההשקעה בחידון שנכתב לרגל יום ההולדת לקיבוץ.
יישר כוחכן עשיתן חייל!